

[Jytte Andersen]

kommunale institutioner være forum for dialogen om børns dagligdag og om den pædagogiske udvikling, finder vi det nødvendigt, at det skal ske i et samspil imellem forældre og medarbejdere på lige vilkår og på lige fod.

Vi synes ærlig talt, at det er en lidt besynderlig holdning, regeringen har lagt ind i selve forslaget, nemlig at medarbejdere ikke skal repræsenteres i bestyrelsen, og når de ikke er det, kan de heller ikke – det siger sig selv – få stemmeret. Det har vi fået rettet delvis op på med disse ændringsforslag, der går ud på, at medarbejdere i det mindste kommer ind i bestyrelsen. Så må vi håbe, at kommunalpolitikerne har større tiltro til medarbejderne og giver dem en konkret stemmeret i bestyrelserne. Det ville have været fornuftigt, og det ville have været flot, hvis vi allerede i dag kunne have givet det signal, at medarbejdere skal deltage i bestyrelsesarbejde på lige vilkår. Vi er som sagt også tilfredse med – ja, det sidste var vi ikke helt tilfredse med – at der er sket en imødekommelse af dette.

Vi er derimod tilfredse med det forslag, som handler om, at forældrebetaling ikke skal decentraliseres ud til de enkelte daginstitutionsbestyrelser. Vi finder, at det ville være et klart brud på børnepakkeforliget, og vi finder, at forældrebestyrelser er en del af en overordnet socialpolitik, som kommunen har ansvar for. Det er muligt, at det er en forglemmelse, det skal jeg ikke kunne sige. Vi opfattede det faktisk som et forsøg på en underminering af børnepakkens forudsætninger, men det retter ændringsforslag nr. 3 og 5 op på.

På to områder har regeringen efter vores opfattelse anlagt en helt ejendommelig holdning. Det ene er, at hvad angår dagplejen, skal kommunerne ikke på samme måde som for de kommunale institutioner have en forpligtelse til at etablere bestyrelser. I Socialdemokratiet har vi den holdning, at dagplejen og daginstitutionerne er ligeværdige tilbud til børn og til forældre, og vi synes, det ville være naturligt ud fra den holdning, at der også blev skabt ensartede regler, når det drejede sig om den kommunale forpligtelse til at etablere bestyrelser. Vi synes egentlig, det er lidt underligt, at forældre, der har deres børn i dagpleje, skal have en ringere retsstilling end forældre, der er så heldige at få deres børn i en kommunal institution. Vi må desværre i dag erkende, at den

holdning har regeringen ikke, og vi må så give udtryk for et håb om og en tiltro til, at kommunerne kan rette op på denne besynderlighed og etablere bestyrelser på dagplejeområdet på samme måde, som lovforslaget lægger op til det på daginstitutionsområdet.

Så er der det andet springende punkt – og det er vel dybest set regeringens holdning til selvejende institutioner – hvor regeringen efter vores opfattelse og indtryk ligesom skal passe på nogle institutioner, skal beskytte nogle institutioner mod forældrenes indflydelse. Hvad er det, der gør, at selvejende institutioners forældre ikke skal have den samme indflydelse på deres børns dagligdag som forældre, der har deres børn i kommunale institutioner? Det synes vi ærlig talt er en underlig holdning, og vi synes egentlig, det er lidt pinligt, når man kan huske forhistorien. Forhistorien til dette lovforslag var nemlig, at skatteministeren – tror jeg det var – i Berlingske Tidende en søndag slog ud med armen og sagde noget i retning af: Forældremagt i institutionerne. Men forældrene skal altså ikke have magt og indflydelse i selvejende institutioner. Det er dog en underlig form, det er dog en underlig facon.

Vi ved godt, at nogle selvejende institutioner opfører sig helt anstændigt og fornuftigt, og hurra for det. Og de, der er tilbage, er i virkeligheden menighedsbørnehaver, det er Asylselskabets børnehaver, som tilsyneladende er skræmt fra vid og sans, hvis forældrene skal ind i bestyrelsen, og det begriber vi ærlig talt ikke. Vi kan ikke se, at der er nogen som helst grund til at holde hånden over menighedsbørnehaver og Asylselskabets institutioner, og vi ville slet ikke interesse os for dette spørgsmål, hvis der var frit valg for forældrene. Hvis det var sådan, at forældre kunne vælge en idébetonet daginstitution til deres børn, bevar mig vel, så skulle de have lov til det. Så der ligger ikke noget nedgøring, vil jeg gerne lige understrege, i forhold til menighedsforeningernes daginstitutioner, men vi synes ærlig talt, at der må være lige vilkår, og at der bør være lige ret til at vælge. Så længe der ikke er lige ret til at vælge, er det i hvert fald en politisk forpligtelse at sikre den samme indflydelse for forældrene.

Vi erkender, skal jeg for god ordens skyld også sige, at hvis vi lavede et lovforslag eller et lovgrundlag, der sikrede forældrene bestyrelsesposter i de selvejende institutioner, kunne